

אני גיא עבאדי, בנם של אבנר והדס עבאדי, עולה לכיתה י' בבית הספר האזורי "בית ירח".

בתאריך ה-5/7 יצאתי לקורס מד"צים ביער כפר החורש ואני רוצה לספר לכם מה היה שם. קורס מד"צים של הנוער העובד והלומד, הוא קורס שבו אתה לומד איך להדריך ולקבל כלים רבים להדרכה.

לקורס מגיעים חניכים מכל רחבי הארץ.

נתחיל לספר מה היה שם. אתה עולה בחששות ורגשות אל האוטובוס הצהוב של המועצה יחד עם חבריך מבית הספר, שגם הם מתרגשים מאוד. הגענו ליער כפר החורש, אתה יורד עם חיוך על הפנים, והחיוך הזה מתנפץ תוך שניות אחדות, כשכמה אנשים עם מגפונים צועקים לנו להזדרז, כי עוד אוטובוס צריך להגיע תוך כמה שניות. אתה בודק מהר באיזה מחנה וחוג אתה.

בגלל ש-1600 חניכים שסיימו הרגע כיתה ט' צריכים לעבור את הקורס, מחלקים את כל הילדים בצורה אקראית ומעורבת ל-4 מחנות: ברוש (כחול), אלון (ירוק), אורן (אדום) ורימון (סגול).

אגב, בגלל שהשמות דומים לגנים ובתי הילדים בדגניה, זה הזכיר לנו את הבית והקיבוץ בכל רגע ורגע.

בכל מחנה יש בערך 14 חוגים. חוג זו קבוצה של 17 ילדים בערך שאיתם תעבור את 11 הימים הבאים. ילדים חדשים, שאתה לא מכיר לפני כן, והם לא מכירים אותך. לכל חוג מדריך/ה שאוטוטו מתגייס/ת לצבא. לכל מחנה סגן ומפקד/ת. סגן קשוח ששומר על החיים שלך ושל חבריך ומפקד/ת נחמד/ה שמעבירה לך שיעורים לחיים, ודוגמאות מההדרכה שלה.

אני הייתי במחנה ברוש (צבע כחול) בחוג 9, עם המדריכה ליטל אלוש מאשדוד. מה צריך יותר מזה? חברים חדשים, אוכל סבבה, פעילויות מגוונות ויצירתיות, אתה בונה מסנדות דברים מחנאיים שישמשו אותך ואת חבריך לחוג ל-11 יום שאתה איתם, ועוד. עוברים פעולות כל הזמן, בין לבין יש הפסקות להתחבר עם חבריך, להתקלח וכו'. יש ניווטים בתוך היער, יום אחד עם כל החוג והמדריכה ויום אחר שמעירים אותך ב-4 בבוקר, ואתה ועוד חמישה ילדים מהחוג שלך מנווטים לבד. לכל אחד תפקיד. אחד מנווט, אחד מעביר הפעלות וכו'.

קבלת שבת בשישי, כל המחנה לובש במקום חולצות תנועה, חולצות לבנות. מראה שאני לא אשכח כל חיי.

ביום שבת המשפחה באה לבקר. הם מכירים קצת את הסביבה שבה אנחנו היינו 24/7. אני חושב שהם היו מרוצים מהמקום.

באחד מהימים אתה עובר השבעה למחנה שלך, וביום אחד לפני האחרון, טקס מרגש עם כל המחנות.

אחד עשר ימים עוברים לך בטיל, אתה מבין שאתה עוזב את היער ואת החברים לחיים החדשים שלך, שלא תראה אותם הרבה זמן.

קיבלת תעודת מדריך, אתה יודע שתוכל להיות מדריך מעולה בעזרת הסמינר.

סיפור אישי קצר שאני לא אעיק עליכם יותר מדי: הסגן הקשוח שכל הזמן צעק עם מגפון, אך לפעמים היה נחמד, בא אליי ביום האחרון, לחץ לי את היד ושאל: "מה נשמע גיא?". אין לי שמץ מי הבן אדם ואיך הוא יודע את השם שלי, עוברות כמה שניות ואני מתחיל להיזכר בשם שלו, יובל ארד, בום, נזכרתי, זה החבר לשעבר של המדריכה שלנו לשעבר, שחר איישן! יובל של שחר אמרתי לו, זה אתה? זכרתי אותך שקט ונעים ונחמד, לא צועק בקשיחות כל הזמן. ואז התברר לי שכל זה הייתה "הצגה" בשביל לשמור על החיים שלנו, מהרגע שיצאנו מהבית ואמרנו שלום להורים, ועד הרגע שחזרנו הביתה בשלום והתחבקנו עם המשפחה.

אני מסכם את הסמינר כחוויה לכל החיים, ומי שלא היה או יהיה שם, לעולם לא יבין מה אני וחבריי לחוג (שאיתם אני כמובן שומר על קשר בקבוצה ב-Whatsapp) הרגשנו באחד עשר ימים האדירים האלו.

אה כן, סתם שתדעו ושלא יעבדו עליכם, ברוש הוא המלך של המחנה, כמו ברוש המדינה שלנו.